NUMMER 85 EEN UITGAVE VAN HET ARCHIEF JEAN DULIEU DECEMBER 2019

BOUTERBODE

Paulus op z'n kerstst

Kijk ze zitten, die twee kaboutermannekes. In stilte genietend van de kaarsjes en de vredige uitstraling van het versierde boompje. December loopt weer op z'n eind en dan weten onze abonnees dat ze een speciale groet kunnen verwachten.

De kerstkaart bij deze *Bouterbode* is er een in een lange rij, want deze traditie begon al in 1989. *Paulus en de sneeuwman* lieten we dat jaar in zwart drukken, waarna we Paulus' jasje, schoentjes en muts met viltstift kaart voor kaart handmatig rood kleurden. De kaart van *de kerstman en zijn rendier*, eind 2001, maakten we voor het eerst helemaal in kleur. Daarvoor gebruikten we ons eigen Epson printertje, want om dat bij een drukkerij te laten doen ging ons budget te boven! De kaarten golfden van de natte inkt en lagen door de hele kamer verspreid te drogen om niet te vlekken. Wat een hobby!

In 2008 volgde de eerste echte full-colour kerstkaart van Paulus en Oehoeboeroe in een sneeuwbui. *The rest is history.*

Eindig

Een maand of twee geleden vroeg een abonnee hoe lang we dit nog vol gaan houden, in de veronderstelling dat Dulieus kersttekeningen zo langzamerhand toch wel opgebruikt waren. Gelukkig kunnen we deze abonnee en al onze lezers gerust stellen. Er liggen nog vele mooie *Paulus*-kerstillustraties op de plank. Zeker tot *Bouterbode* #100 zullen we u een kerstkaart toesturen! Gelukkig Nieuwjaar!

EEN GESCHIEDENIS VAN CHAOS EN VERWARRING

ILLUSTRATIE VOOR 'POST VOOR PAULUS'

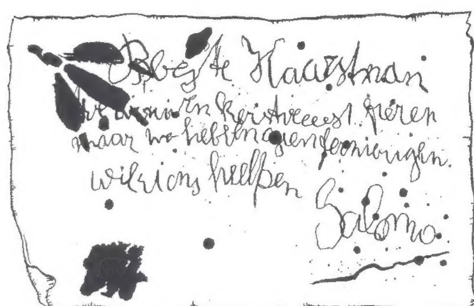
In de verhalen van *Paulus* speelt communicatie een belangrijke rol. En dat is niet zo vreemd, want als poppenspeler en later als hoorspelvertolker deed Dulieu niets liever dan zijn figuren sprekend opvoeren. De verschillende stemmen die hij daarbij gebruikte blijven ons eeuwig bij, zelfs als we in stilte een *Paulus*-boek lezen. Terwijl de dialogen tussen de bosbewoners in oorsprong bedoeld waren om elkaar iets duidelijk te maken, wist Dulieu er vaak het omgekeerde mee te bereiken. En ook met brievenpost wist hij verwarring te scheppen.

Lief braaf Paulussie

Een mooi voorbeeld komen we tegen op het singeltje *Post voor Paulus*.
'Lief best braaf Paulussie,' leest de boskabouter hardop voor, 'ik heb spijt van al m'n boze daden en ik zal m'n leven beteren.' Tja, als een brief van Eucalypta zo begint, dan moet je oppassen!
'Het zal wel een valstrik zijn,' beweren Paulus en zijn vrienden en bereiden zich grondig voor. Zodra de heks met een flesje zelfgebrouwen limonade bij de Paulus-boom arriveert komen ze in actie en begint de grote verwarring. Flesjes, bordjes en pannetjes worden met grote snelheid gevuld, gemixt en verwisseld. En uiteindelijk weet niemand meer wat deugt en wat gevaarlijk is. Chaos alom!

Postkonijn

Het oudste 'briefincident' vinden we terug in *Het winterboek van Paulus*, als de dieren in het grote bos besluiten de kerstman een brief te schrijven, omdat ze niet weten waar hij woont. Die brief wordt in elkaar geklodderd door Salomo ('Beste Kaarstman') en is een feest om naar te kijken. Maar als ze er een adres op willen zetten beseffen ze dat het ontbreken daarvan nou juist de reden was waarom hij werd geschreven...
Een andere brief komen we tegen in een stripaflevering in het blad *Eva* uit 1961. Zo lijkt het althans, als Paulus en Pieter post ontvangen uit handen van een postkonijn. Feitelijk is de brief een krant, maar ook de oorzaak van diverse vreemde avonturen en achteraf van chaos in het hoofd van onze archiefbeheerder. Wat deed de auteur besluiten zijn aquarellen voor *Eva* maandenlang door gekleurde strips te vervangen??
Dulieu vertelde ons daar destijds over dat de drukte rond de uitreiking van de Kinderboekenprijs en het werk voor zijn nieuwe uitgever Ploegsma hem dat jaar dwongen kritischer met zijn tijd om te gaan. Met name het schilderen van aquarellen voor de *Eva* was een wekelijks terugkerende en tijdrovende klus en werd daarom als eerste aangepakt. De stroken van de inmiddels gestopte krantenstrip kwamen daarbij goed van pas.

Persbeest

Maar er was meer. Als gevolg van het toekennen van de prijs had Dulieu heel wat journalisten te woord gestaan. Achteraf was hij niet altijd even gelukkig met de artikelen die daaruit voortvloeiden. Hij werd naar zijn idee niet altijd goed begrepen en meer dan eens slecht geciteerd. En dus gebruikte hij vervolgens het *Paulus*-verhaal in *Eva* om zijn kijk op het edele schrijversgilde weer te geven.

Zo gebeurde het dat Paulus in de *Eva*-strips een aanval van Rein de vos afsloeg en opeens tegenover iets stond dat Dulieu omschreef als 'een vreemdsoortig wezen met een opschrijfboekje en een potlood'.
'Knap gedaan,' zei de vreemdeling. 'U bent een stoutmoedige kabouter. Mag ik dat in de krant zetten?'
'In de krant?' vroeg Paulus ongelovig.
'Ik ben van de pers,' verklaarde de vreemdeling.
'Je gaat toch niet in de krant schrijven dat hij me te slim af is geweest?' riep Rein geschrokken.
'Jazeker,' zei het persbeest, 'dat ga ik.'
'Dan ga ik ook,' schreeuwde Rein verontwaardigd en hij voegde dadelijk de daad bij het woord.

'Fijn,' zuchtte het persbeest, 'dan kunnen wij rustiger praten. Ik ga u een interview afnemen.'
'O,' zei Paulus, 'doet dat pijn?'
'Helemaal niet,' verzekerde het persbeest. 'Gaat u maar zitten.'
Daarna was het een paar afleveringen wachten tot het postkonijn kwam opdraven om Paulus een krant te overhandigen waarin diens heldendaad breed stond uitgemeten. De enige die dit niet aanstond was Eucalypta, die daarna alles op alles zette om het dagblad bij de boskabouter weg te roven. Daarbij zette ze het klaaghemd in en kwamen aansluitend de drie rovers in beeld. Allemaal met gebruikmaking van oude stripstroken, ontnummerd en ingekleurd.

Krant of kaart

Postkonijn, klaaghemd en rovers vormden samen een interessante geschiedenis, maar waren op het kleurgebruik na niet meer dan een bewerking van 134 van de 3571 oerstroken uit *Het Vrije Volk*. Ouwe kost dus, zou je zeggen. Maar omdat die 'ouwe kost' al jaren eerder was getekend (1946-1957), ver voordat Dulieu die horde journalisten over zich heen kreeg, kwam al snel de vraag bij ons op welke rol persbeest en postkonijn dan in de oude stripserie hadden vertolkt. In hoeverre week de ingekleurde *Eva*-versie eigenlijk af van de originele krantenstrip?
Om daar antwoord op te krijgen zat er niets anders op dan al die oude krantenknipsels door te ploegen. En aangezien bij het inkleuren van de stroken voor *Eva* ook de nummering was weggepoetst, werd dat nog een stevig klusje. Na het doorbladeren van alle 3571 afleveringen moesten we echter concluderen dat ze helemaal niet in het oorspronkelijke verhaal voorkwamen! Wel vonden we het klaaghemd terug en uiteraard ook de drie rovers.

ILLUSTRATIE VOOR 'POST VOOR PAULUS'

Zelfs de tekeningen van de krant kwamen overeen, hoewel het in de oerversie om een schatkaart bleek te gaan waar de drie rovers op af kwamen.
Zo viel alles op z'n plaats: Toen Dulieu besloot zich in de *Eva*-stripbewerking op de pers af te reageren en een journalist op te laten draven, dwong hem dat een andere draai aan het verhaal te geven.
En dus herschreef hij de tekst en maakte zelfs een aantal nieuwe stroken met de journalist en het postkonijn om de leemtes op te vullen. Weg tijdbesparing!

50 Jaar Lambiek… en Paulus is er bij

Vanaf de opening van Stripwinkel Lambiek in de Kerkstraat te Amsterdam in het jaar 1968 hebben tekenaars zich ingespannen het beruchte, zich op een geheimzinnige manier immer verplaatsende pand te vereeuwigen.

Het begon ooit met bijdragen van Martin Lodewijk, Flip Fermin en Franquin, allemaal even mooi en met verschillende invalshoeken. De hoofdprijs ging echter naar Peter Pontiac, die de winkel keer op keer in beeld bracht.
Jarenlang probeerden we deze stroom aan winkelbeelden, die bol stonden van de nagetekende stripboekcovers, beeldjes en posters in de gaten te houden, in de hoop er een glimp van het werk van Dulieu in terug te vinden. Maar net als bij de samenscholingen van stripfiguren in strips en posters voor iedere nieuwe stripbeurs, ontbrak ook bij de Lambiek-prenten van Pontiac telkens weer dat ene kleine mannetje, onze boskabouter. Vrijwel alle tekenaars hebben een zwak voor hem, maar niemand haalt het kennelijk in z'n hoofd hem uit te nodigen om zo'n gezellige striphelden-borrel bij te wonen. Suske & Kuifje, Fokke & Mortimer, Blake & Sukke, Sjo & Sji, Bommel & Poes, ze staan regelmatig met elkaar aan of op de bar, maar Paulus laat zich daar kennelijk nooit zien. Tot afgelopen jaar, toen we verrast waren een exemplaar van het boek *50 Jaar Lambiek* in handen te krijgen, waar veel van deze gelegenheidstekeningen in verzameld zijn. Allemaal juweeltjes, waarbij vooral nadrukkelijk buiten de lijntjes wordt gekleurd. En met een verrassing op de omslag, die geheel in beslag wordt genomen door de enige Lambiek-tekening van Pontiac die ons destijds is ontgaan en waarop Paulus dit keer wél aanwezig is. Prominent in het midden zelfs. Hulde! En wie hem nu nog over het hoofd ziet…

50 JAAR LAMBIEK
UITGAVE LES EDITIONS LAMBIEK
€29,95

Om gek van te worden

Door al dat geblader door de krantenknipsels realiseerden we ons eens te meer hoe geniaal de auteur destijds met zijn oude werk was omgesprongen. Keer op keer goochelde hij intens met tekeningen en verhaaldelen, waardoor er in een tijdsbeslag van enkele jaren drie nieuwe *Paulus*-vertellingen ontstonden voor verschillende publicaties.
De eerste keer gebeurde dat in 1959, toen hij een grote hoeveelheid stripplaatjes uit de oorspronkelijke krantenstroken knipte voor vier *Paulus*-boeken bij uitgeverij Van der Peet. Onder de reekstitel *de Paulusboom* verschenen daar *Het ei*, *De verrassing*, *Het klaaghemd* en *Poetepoet*.
Twee jaar later, in 1961, sorteerde hij nog eens

– LEES VERDER OP PAGINA 6

BOOMPJE HALEN – door Jean Dulieu

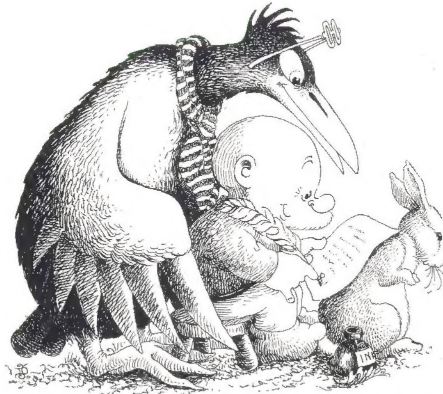
'Eens even kijken wat het voor weer is,' zegt Paulus. Hij steekt zijn neusje buiten de deur en snuift heel lang en heel diep. Daarna zit het boskaboutertje vol lekkere koele winterlucht.
'*Mmmmm*,' zegt Paulus, 'heerlijk. Het wordt vast een prachtige dag. Ik zal wel mijn winterjasje aan moeten trekken, want het is koud. Maar ik ben al lang blij, dat het niet regent. Een kerstboom moet je nooit halen als het regent. Dan is hij nat, hè. En een natte kerstboom is niets gedaan.'
En dus trekt Paulus zijn winterjasje aan, pakt een stevige kabouterschop en gaat op stap. Hij ziet er erg gewichtig uit. Het halen van een kerstboom is dan ook een gewichtige bezigheid. Het is nu erg stil in het grote bos. Om deze tijd van het jaar zingen er geen vogels meer. Daar is het al te koud voor. Alleen hier en daar klinkt soms 'n bescheiden fluittoontje.

Als Paulus een kwartiertje onderweg is, komt hij Oehoeboeroe tegen. De grote uil kijkt onderzoekend naar de schop en zegt: 'Wat ga jij doen, Paulus? Een schat opgraven?'
'Zoiets, Oehoeboeroe,' antwoordt Paulus trots. 'Ik ga de kerstboom halen.'
'*Ha*, de kerstboom,' zegt Oehoeboeroe, 'fijn.'
'Ga je soms met mij mee?' vraagt Paulus.
Oehoeboeroe denkt een poosje na. 'Nee,' zegt hij ten slotte, 'dat doe ik maar niet. Het uitzoeken van een kerstboom kan ik helendal zeer wel aan jou overlaten. Terwijl, als ik er bij ben, dan... *hm*.'
'Juist,' zegt Paulus, die ook eigenlijk liever alleen gaat, 'daar heb je gelijk in. Dag Oehoeboeroe.'
'Dag, Paulus,' zegt Oehoeboeroe.

De oude uil wacht tot het boskaboutertje uit het gehoor is en dan mompelt hij: 'De kwestie is dat ik nog wel graag een lekkere kerstmuis zou willen uitzoeken. En als Paulus daar bij is, dan... *hm*... dan komt er natuurlijk niets van die kerstmuis.'
Het is maar goed dat Paulus het niet gehoord heeft, anders zou hij vast niet zo kalmpjes verder wandelen. Nu maakt hij er een rustige dag van.
Op zijn gemak scharrelt hij uren rond tussen de jonge sparretjes. Als hij eindelijk zijn keuze gemaakt heeft, zegt hij: 'Dit wordt ons kerstboompje.'
Voorzichtig graaft hij het boompje uit. 'Als het kerstfeest voorbij is, zal ik je weer netjes op dit plekje terug zetten,' belooft hij.
Het is al laat in de middag voor Paulus naar huis terugkeert, mét zijn boompje.
Hij ziet er tevreden uit en hij ruikt helemaal naar hars.

(WORDT VERVOLGD OP PAGINA 7)

POST VOOR PAULUS

Een selectie uit de vele brieven en e-mails die u ons in de afgelopen periode toestuurde. De afzenders kregen de Paulus-boekenlegger toegestuurd.

Plop #2

Het antwoord dat Paul Willemsen in zijn eerste brief in Bouterbode 84 *citeert (Plop als de kabouter die Jean Dulieu bedacht) zou misschien toch wel half goed moeten zijn gerekend. Jean Dulieu heeft immers ook* De zeven wonderdaden van Kevertje Plop *geschreven en getekend (of omgekeerd).*

Dat mannetje is weliswaar geen kabouter, maar heeft er toch wel de trekken van!

Hans Biermann
VOORSCHOTEN

Beest

Aan de rotsen te zien moet Paulus hier rondgelopen hebben.

Richard & Anja van der Veen
[OP VAKANTIE IN] BRETAGNE

NCRV-gids in de spiegel

Naar aanleiding van het artikel Paulus in de spiegel *kon ik het niet nalaten om wat onderzoek te doen naar de ontbrekende aquarel.*
Via de NCRV heb ik onderstaand beeld ontvangen uit de eerste NCRV-gids *van 1968. Hierop is duidelijk de gespiegelde afbeelding te zien van de Margriet-versie.*

Leuk om toe te voegen aan de ontdekking van Jaap Alberts, zoals beschreven in Bouterbode 84. *Het beeld geeft ook antwoord op de vraag of Dulieu de boom dit keer een gezicht gaf. Nee dus.*

Paul Willemsen
BRUNSSUM

FOTO RICHARD VAN DER VEEN

Begin dit jaar begon Marloes Fopma, zichzelf presenterend als 'Eilandmeisje, verhalenjutter van Terschelling', aan de productie van een prentenboek getiteld *Het Terschelling ABC*, waarin alle letters van het alfabet zijn uitgebeeld met een bijpassende tekening en verhaal.

Enthousiast geworden door de Terschellinger *Paulus*-uitgave *Et ynstroeperke* uit 2018 heeft Marloes aan het slot van elk verhaal telkens ook eilandwoorden toegevoegd in een van de drie dialecten die Terschelling rijk is, Westers, Meslânzers en Aasters!
Om het boek te kunnen realiseren koos de uitgeefster voor een crowdfunding project, waarbij deelnemers hun eigen ABC-woord konden kiezen, Zeester, Smeltkroes, Flessenpost, Wulk, Drijfhout, Barnsteen, Schatkist of Lutine-goud, net wat ze het beste past.

Paulus-eik

Alle tekeningen in het boek zijn gemaakt door de eveneens op Terschelling woonachtige schilder Frans Schot. Dat wil zeggen, bijna alle tekeningen, want voor de letter Q werd een beroep gedaan op het werk van een andere kunstenaar. Uit eerbied voor Jean Dulieu, die zijn boskabouter kort na de Tweede Wereldoorlog op dit Waddeneiland groot maakte, reserveerde Marloes de letter Q voor een van zijn werken. Deze Q staat voor Quercus (eik), de boom die eerder een bijzondere rol speelde in de aangrijpende uitgave over het stormachtige leven van de eikelmannetjes.
Slaan we *Het Terschelling ABC* op de letter Q open, dan zien we daar een samengestelde tekening over de volle breedte van het boek. De linkerzijde werd geschilderd door Jean Dulieu en de rechterhelft door Frans Schot: *Bladeren verkleuren en dwarrelen naar beneden. Quercus, uit het geslacht van loofbomen – want daar valt deze eik onder – is wel een heel bijzondere boom. Misschien wel het thuis van boskabouter Paulus – herkenbaar aan zijn bolle buikje en zijn baardje, en altijd onvoorspelbaar maar alleraardigst. Het Hoorner bos inspireerde 'zijn schepper' destijds tot doldwaze avonturen. Een luidruchtige gaai hamstert de eikels in zijn krop om ze daarna in de grond te verstoppen voor zijn wintervoorraad. Hij is met recht een bosbouwer.*

HET TERSCHELLING ABC
ISBN 978-90-9032-495-1 | € 24,95
WWW.EILANDMEISJE.NL

– VERVOLG VAN PAGINA 3

Post voor Paulus

meer dan honderd stroken uit het oude stripverhaal, kleurde ze in voor de *Eva* en tekende er nog een paar nieuwe afleveringen bij.

Daarna was het maar 'een kleine stap' om deze truc nóg eens uit te halen. Vandaar dat hij in 1963, toen de redactie van *Het Vrije Volk* er voor de zoveelste keer bij hem op aandrong om *Paulus* in hun krant te laten terugkeren, opnieuw zijn toevlucht zocht tot het oermateriaal. Waar het bij vorige pogingen nog draaide om hergebruik van enkele tientallen stripstroken, wist hij voor de krant dit keer 2.900 afleveringen opnieuw te rangschikken, te verknippen en samen te voegen, soms op beeld te bewerken en uiteindelijk weer van een nieuw verhaal te voorzien. De abonnees en (dus ook) de redactie waren jarenlang zeer tevreden met deze tweede krantenstripversie, tot men er eind 1968 plotseling een einde aan maakte en *Paulus* midden in een avontuur hardhandig en geheel onverdiend de krant uit gooide.
Drie jaar later, in 1971, leverde Dulieu deze tweede krantenstripversie af bij Uitgeverij Unieboek, die er zoals bekend tien boeken mee vulde. Overigens zonder persbeest, postkonijn, klaaghemd en rovers, want die stonden er al gekleurd op!

KERSTVERRASSING – door Jean Dulieu

Ik weet best, dat 't met Kerstmis niet overal sneeuwt,' dacht Paulus, 'maar het hóórt er wel bij.'
Hij keek eens naar de lucht, die grauw was en naar het grote bos, waar geen sneeuw lag.
Paulus zuchtte. 'Zonder sneeuw kom ik vast niet in de goede stemming,' zei hij. Toen deed hij zijn winterjasje aan, zette zijn bontmutsje op, trok zijn bontschoentjes aan en stapte naar buiten.
'Het zal natuurlijk wel niks helpen,' bromde hij in zijn baardje, 'maar je kunt toch nooit weten, hè?'
Hij stak zijn handjes in de zakken en zijn neus omhoog en begon zacht, maar duidelijk te praten.
'Kijk eens hier,' zei hij, 'een boskabouter is niet veeleisend. Maar sneeuw met Kerstmis, dat is iets waar hij niet goed buiten kan. Nou geloof ik niet, dat iemand rekening houdt met de wensen van boskabouters, maar mocht dat wel het geval zijn, dan zou ik toch wel heel graag...'
Paulus zweeg opeens en staarde naar een wit vlokje, dat naar beneden kwam dwarrelen.
'Sakkerloot,' fluisterde hij. Van pure verbazing kneep hij zijn oogjes stijf dicht en toen hij ze na een poosje weer open deed, sneeuwde het.
'Heus en warempels,' zei Paulus en hij voelde zich van binnen helemaal licht worden.

Op dat moment kwam Oehoeboeroe aanstappen. 'Wat sta jij daar te dromen, Paulus? Ga liever naar binnen. Het sneeuwt.'
'Ja,' zei Paulus, 'dat doet het.'
'En dan is het binnen veel gezelliger,' vervolgde de oude uil.

Paulus knikte afwezig. 'Zo is het,' gaf hij toe. 'Buiten sneeuw en binnen kaarslicht. Echt Kerstmis.'
'Ga mee,' riep Oehoeboeroe, 'we gaan de kaarsjes aansteken. Daar komt Salomo ook al aan. En Gregorius de das, en Prikkeprik de egel.'
Toen werd Paulus opeens weer wakker. 'Ze mogen nog niet allemaal naar binnen,' waarschuwde hij haastig. 'Nou ja, jullie zijn er nu eenmaal. Maar de andere dieren moeten netjes wachten tot alle kaarsjes branden.'
Het kerstboompje stond al klaar, versierd en wel. Het zag er buitengewoon feestelijk uit.
'Wie helpt me met aansteken?' vroeg Paulus. 'Ik kan er niet goed bij.'
'Klim maar op mijn schouders,' bood Salomo aan, 'dan ben je een stuk groter.'
'Zelfs veel te groot,' zei Paulus, toen hij bovenop Salomo stond te wiebelen. 'Nou is de kerstboom weer te laag.'
'Dan zal ik je die even aanreiken,' zei Oehoeboeroe.
'Ik heb nooit geweten,' verklaarde Gregorius verbaasd, 'dat dit de manier was om kerstbomen aan te steken.'
'Nu je het zegt,' zei Paulus, 'het is ook eigenlijk niet de manier. Maar het gáát zo wel. Dat zie je.'

(WORDT VERVOLGD OP PAGINA 8)

DE LAATSTE AVOND – door Jean Dulieu

'Weer een heel jaar om,' zuchtte Paulus. 'Het is gewoon om stil van te worden, zo gauw als die tijd gaat.'
'Heeee Paulus,' schreeuwde Salomo, 'wat ben jij stil! Heb jij te veel oliebollen gegeten?'
'Maar Salomo,' zei Oehoeboeroe bestraffend, 'je weet toch wel dat boskabouters op oudejaarsavond altijd wat stil zijn?'
'Waarom?' riep Salomo, terwijl hij zes oliebollen door zijn snavel naar binnen liet rollen, 'waarom zouden ze stil zijn? Het is toch zeker de lolligste avond van het hele jaar?'
'Leuze roltig,' joelde Gregorius. 'Wie geeft me even vijfentwintig olebollen?'
Oehoeboeroe snoof geërgerd door zijn neusgaten. Hij vond Gregorius een gulzige schrokop en Salomo een weinig fijngevoelige raaf. 'Kijk eens, vrienden,' legde hij uit, 'oudejaarsavond is eigenlijk een helendal nogal wel zo tamelijk buitengemeen zeer droevig soort avond.'
'Toe nou,' lachte Paulus, 'doe alsjeblieft niet zo somber. Het is toch helemaal niet droevig?'
'Gelukkig,' zei Oehoeboeroe opgelucht en hij slurpte gauw een beker chocola leeg.
'Maar ja,' hernam Paulus, 'het is natuurlijk wel de laatste avond van het jaar, hè? En dan moet je onwillekeurig denken aan al die dagen die zo gauw zijn omgevlogen.'
Gregorius knikte begrijpend. 'Net als de olebollen,' zei hij, 'die vliegen ook zo gauw om.'
'In,' verbeterde Salomo.
'In Gregorius,' voegde Oehoeboeroe er schouderophalend aan toe. Iedereen begon hard te lachen en Paulus moest wachten tot ze bedaard waren.
'Het nieuwe jaar,' vervolgde Paulus ernstig, 'kan van alles brengen: veranderingen, avonturen, nieuwe vrienden.'
'En nieuwe olebollen!' jubelde Gregorius.
Oehoeboeroe stond op. 'Als we nu eens naar huis gingen,' stelde hij voor. 'Wanneer Gregorius nog meer oliebollen eet, dan ploft hij straks met een ploef uit elkaar.'
'Dat zou een slecht begin zijn,' beaamde Paulus.
Met veel lawaai verlieten de gasten de kabouterboom. Zingend en zwaaiend met lampionnetjes trokken ze het grote bos in. Paulus bleef alleen achter. 'Het is goed, dat ze bijtijds naar bed gaan,' mompelde hij. 'Dieren moeten vroeg gaan slapen, net als kinderen. Maar ik ben een oude boskabouter. Ik blijf op tot het twaalf uur slaat.'
In het deurtje van zijn boom stond Paulus en keek naar het slapende bos. Hij vond het prettig, dat het nu overal zo stil was. 'Straks begint het nieuwe jaar,' zei hij zacht. 'Veel geluk allemaal...'

(WORDT VERVOLGD IN BOUTERBODE 86)

BOUTERBODE 85
REDACTIE Maarten J. de Meulder
POSTADRES Dobbenwal 47 – 9407 AD Assen
MAILADRES info@demeulder.nl

ABONNEMENT – BB86 t/m 90: € 10,00 (of € 9,50 met autom. incasso) op NL97 INGB 0003 9454 95 t.n.v. Uitg. De Meulder, Assen – of via aankoop in de webwinkel van www.demeulder.nl

VORMGEVING Rudy Vrooman, Zaandam
VERANTWOORDING PAULUS-ILLUSTRATIES
© erven Jean Dulieu
TIJDSCHRIFTCODE ISSN 1388-2465